

19. prosince

Sd 13,2-7.24-25a

V těch dnech žil jeden muž ze Sorea, z kmene Danova, jmenoval se Manoach. Jeho žena byla neplodná a nerodila. Té ženě se zjevil Hospodinův anděl a řekl jí: „Hle, ty jsi neplodná a nerodíš; počneš však a porodíš syna. Ale chraň se pít víno nebo jiný opojný nápoj a jíst něco obřadně nečistého. Neboť hle - počneš a porodíš syna. Nůžky se nedotknou jeho hlavy, neboť ten chlapec bude už od mateřského života zasvěcen Bohu. On začne vysvobozovat Izraele z moci Filištánů.“ Žena to šla říci svému muži: „Přišel ke mně Boží muž, vzhledem se podobal Božím andělům, byl velmi úctyhodný. Neptala jsem se, odkud je, a ani on mi neřekl své jméno. Pravil mi: „Hle, počneš a porodíš syna, ale nesmíš pít víno ani jiný opojný nápoj a nejz nic obřadně nečistého, neboť ten chlapec bude už od mateřského života zasvěcen Bohu až do dne své smrti.“ Žena pak porodila syna a dala mu jméno Samson. Chlapec rostl a Hospodin mu žehnal a duch Hospodinův ho začal povzbuzovat.

Lk 1,5-25

Za dnů judského krále Heroda žil jeden kněz z Abiášovy kněžské třídy; jmenoval se Zachariáš. Jeho manželka pocházela z Árónova rodu a jmenovala se Alžběta. Oba byli spravedliví před Bohem a žili bezúhonně podle všech příkázání a nařízení Páně. Neměli však děti, protože Alžběta byla neplodná a oba už byli pokročilého věku. Když jednou byla na radě jeho třída a on vykonával před Bohem kněžskou službu, padl na něj podle kněžského řádu los, aby vešel do chrámu Páně a obětoval kadidlo. Celé množství lidu se modlilo venku v hodinu té oběti. Tu se mu zjevil anděl Páně stojící po pravé straně kadidlového oltáře. Když ho Zachariáš uviděl, lekl se a padla na něj bázeň. Anděl mu však řekl: „Neboj se, Zachariáši, neboť tvá modlitba je vyslyšena; tvoje žena Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan. Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození. Bude veliký před Pánem, víno ani jiný opojný nápoj nebude pít, bude plný Ducha svatého už od mateřského lůna a mnoho izraelských synů obrátí k Pánu, jejich Bohu. Půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k dětem, neposlušné k smýšlení spravedlivých a připravil Pánu ochotný lid.“ Zachariáš řekl andělovi: „Podle čeho to poznám? Vždyť já jsem stařec a (také) moje žena je v pokročilém věku.“ Anděl mu odpověděl: „Já jsem Gabriel. Stojím před Bohem a byl jsem poslán, abych k tobě mluvil a sdělil ti tuto radostnou zvěst. Teď však zůstaneš bez řeči a nebudeš moci promluvit až do dne, kdy se to stane, protože jsi neuvěřil mým slovům, která se naplní ve svůj čas.“ Lid čekal na Zachariáše a divil se, že se v chrámě zdržuje tak dlouho. Když pak vyšel a nemohl k nim promluvit, poznali, že měl v chrámě vidění. Dával jim znamení a zůstal němý. Když se skončily dny jeho služby, vrátil se domů. Po těch dnech jeho žena Alžběta počala, ale tajila se po pět měsíců. Říkala si: „To mi učinil Pán, když mě milostivě zbavil pohanění před lidmi.“

V těch dnech žil jeden muž ze Sorea, z kmene Danova, jmenoval se Manoach. Jeho žena byla neplodná a nerodila. Té ženě se zjevil Hospodinův anděl a řekl jí: „Hle, ty jsi neplodná a nerodíš; počneš však a porodíš syna.“

V izraelském lidu byla bezdětnost téměř prokletím a v Bibli nacházíme množství žen, které neměly děti a staly se matkami zázračným Božím přičiněním. Církev tyto zázraky připomíná právě před blížícím se Narozením Páně. Tato znamení poukazují na neschopnost lidstva učinit krok vpřed a přivádějí k zamyšlení nad lidskou neplodností.

Pán je schopen dát z neplodnosti vzejít novému potomstvu, novému životu. A to je dnešní poselství. Když je lidstvo vyčerpané a nemůže jít dál, přichází milost, přichází Syn a Spása. A vyčerpané stvoření přenechává místo novému stvoření... Toto druhé stvoření ve chvíli, kdy je Země vyčerpaná, je poselstvím dneška. Očekáváme toho, který je schopen všechno stvořit znovu, obnovit všechno. Očekáváme novost Boží. A to jsou Vánoce, totiž novost Boha, který podivuhodným způsobem přetvoří stvoření, všechno. Manoachova žena, Samsónova matka, stejně jako Alžběta, přivedly děti na svět působením Pánova Ducha. Co je tedy sdělením obou dnešních čtení? Abychom se otevřeli Božím Duchu. My sami nezmůžeme nic. On může učinit všechno.

Papež František – homilie v Domě sv. Marty 19. 12. 2014

Dárce života, oživuj nás svým Duchem, přetvoř nás v nové stvoření!

